

een vernietigende slag kon toebrengen. Hij wist een bedrag van f 13.000,— gevoteerd te krijgen tot uitrusting van schepen. Ook Rotterdam deed daaraan mee.

Tot overmaat van Boussu's ergernis kozen verscheidene steden de zijde van de Prins. Maar de Maasstad hield hij stevig in handen. En het Spaansgezinde element in de stad nam zelfs toe, omdat vele geestelijken en leden van bestuurs-colleges hun muurloze standplaats Den Haag niet langer veilig achtten, toen het koninklijk garnizoen op 2 juli het moeilijk te verdedigen Den Haag verliet om zich bij de hoofdmacht in Rotterdam te voegen. Onder de velen, die Den Haag de rug toewendden om in de Maasstad veiligheid te zoeken, bevond zich ook Heer Maarten Donk. Hij was toentertijd deken van het kapittel van Sint Maria ten Hove, een functie, die hij nog maar heel kort, nl. sinds mei 1572 bekleedde. In zijn aantekenboekje schreef hij op 23 juni (zijn laatste notitie daarin): 'Voor dagelijkse uitgaven f 7, voor herstel van een vanzelf-terugspringende grendel f 16 en voor 3 kazens f 13'. Min of meer symbolisch doet ons aan het bedrag voor die grendel: het verloop der voor hem ongunstige gebeurtenissen heeft hij willen tegenhouden, maar het 'sprong terug'. Tussen 23 juni en 2 juli moet hij uit Den Haag vertrokken zijn. Over hem komen wij nader te spreken.

Inmiddels voelden de Spanjaarden zich bedreigd door de strategische vorderingen van Lodewijk van Nassau in de zuidelijke Nederlanden. Alva, die zijn troepen ten zuiden van Bergen op Zoom had samengetrokken om Boussu te kunnen helpen, gaf nu aan Boussu last zijn mannen van de Maas weg te nemen en naar Henegouwen te dirigeren. Zeer tegen zijn zin had Boussu zich daaraan te onderwerpen. Aldus ontruimde hij Rotterdam, prijsgevende aan de Geuzen een vloot van driehonderd buizen. Op 24 juli koos de overheid de zijde van de Prins en de volgende dag verscheen de Geuzen-hoofdman Lumey bij de magistraat, aanstonds eisende uitlevering van de kerkschatten ter salariëring van zijn krijgsvolk. Het is niet duidelijk of Lumey de volle som gekregen heeft. De overheid liet nl. die 'schatten' taxeren: zij bleken 2299 pond vlaams waard te zijn. Echter, — er bestaat een resolutie van de vroedschap, gedateerd 19 februari 1575: 'Is gestemt dat de Tresauriers sullen verkopen de casuffelen ende cappen ofte ornamenten van de kercke deser stede, en werd henlieden daartoe gegeven volle machte ende autoriteyt off sy deselve aan partyen